

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném 5. prosince 2018 v Lounech v senátě ve složení předsedkyně senátu Mgr. Blanka Šišová a přísedící Bc. Jan Žáčik a Bc. Marie Vachová, Dis,

takto

Obžalovaný Daniel M [redacted], narozený [redacted] v Ostrově, trvale bytem [redacted] [redacted], adresa pro doručování [redacted], t. č. ve vazbě ve věznici Litoměřice,

je vinen, že

I. dne 10. 6. 2018 v době od 13:30 hodin do 14:30 hodin v obci [redacted] v ul. [redacted] čp. [redacted], okres Louny, v bytě, který společně obýval s poškozenou Denisou H [redacted], narozenou [redacted], po předchozím požití alkoholu za užití vulgarit nejprve rukou sevřenou v pěst uderil poškozenou do oblasti hlavy, důsledkem čehož poškozená upadla na zem, kde ji opakovaně bil zejména pěstmi obou rukou do oblasti hlavy a obličeje, nohou obutou v pevnou obuv ji kopal do oblasti hlavy a nohou, přitom jí sděloval, že ji zabije, že je to její konec, poté, když se zády k němu opřela o postel, začal ji oběma rukama rdousit, čemuž se poškozená bránila rukama a snahou po vyškubnutí ze sevření, poté, co poškozené zabránil v opuštění bytu jeho uzamčením zevnitř, jí sdělil, že půjdou do koupelny, kde ji ve vaně podřízne, po čemž se poškozená v obývacím pokoji zapřela v křesle, aby ji nemohl odtáhnout, přitom opakoval, že ji zabije, že to bude pomalá smrt, kdy jí podřízne tepnu, aby vykrvácela, a důsledkem tohoto napadení utrpěla poškozená otok pravé tváře přecházející do spánkové krajiny a obou víček, otok levého jařmového oblouku, otok a drobnou oděrku vlevo nad hlezmem, plošné zhmoždění zadní části levé paže s hematomem, s průvodní bolestivostí, což si vyžádalo lékařské ošetření na chirurgickém oddělení Nemocnice Žatec, přičemž takto vedeným útokem byl obžalovaný schopen přivodit poškozené zranění, které by ji omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu delší sedmi dnů,

tedy

pod bodem I.

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému ublížení na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo,
- jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,
- jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody,

II. po násilném jednání v bodě I., poté, co ji umožnil vykouřit cigaretu, pod jeho bezprostředním dohledem, požadoval nejprve anální styk, kdy poškozenou vyzval, aby se svlékla a zaujala pozici na všech čtyřech končetinách, přitom jí strhl kalhotky a roztrhl triko, poškozené znovu

zopakoval, že ji podřízne, a ačkoli se poškozená třásla strachem, stěžovala si na bolest hlavy a celkovou nevolnost, vykonal na ní soulož bez vyvrcholení, posléze vzal její mobilní telefon zn. Huawei P8 Lite, aby nemohla nikomu zavolat a z bytu odešel,

tedy

pod bodem II.

- jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

tím spáchal

pod bodem I.

pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem II.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, IČ: 47114304, majetkovou škodu v částce 6 423 Kč na bankovní účet vedený u České národní banky, číslo účtu [REDAKCE], kód banky 0710 s variabilním symbolem platby [REDAKCE].

Odůvodnění

1. Dne 27. 9. 2018 napadla k Okresnímu soudu v Lounech obžaloba na Daniela M. [REDAKCE]. Jednání bylo popsáno tak, že *dne 10. 6. 2018 v době od 13:30 hodin do 14:30 hodin v obci [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] čp. [REDAKCE], okres Louny, v bytě, který společně obýval s poškozenou Denistou F. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], po předchozím požití alkoholu za užití vulgarit nejprve rukou sevřenou v pěst udeřil poškozenou do oblasti hlavy, důsledkem čehož poškozená upadla na zem, kde ji opakovaně bil pěstmi obou rukou do oblasti hlavy a obličeje, nohou obutou v pevnou obuv ji kopal do oblasti hlavy a nohou, přitom jí sděloval, že ji zabije, že je to její konec, poté, když se zády k němu opřela o postel, začal ji oběma rukama rdousit, čemuž se poškozená bránila rukama a snahou po výskubnutí ze sevření, poté, co poškozené zabránil v opuštění bytu jeho uzamčením zevnitř, jí sdělil, že půjdou do koupelny, kde ji ve vaně podřízne, po čemž se poškozená v obývacím pokoji zapřela v křesle, aby ji nemohl odtáhnout, přitom opakoval, že ji zabije, že to bude pomalá smrt, kdy jí podřízne tepnu, aby vykrvácela, poté, co ji umožnil vykouřit cigaretu, požadoval nejprve anální styk, kdy poškozenou vyzval, aby se svlékla a zaujala pozici na všech čtyřech končetinách, přitom jí strhl kalhotky a roztrhl triko, poškozené opakoval, že ji podřízne, a ačkoli se poškozená třásla strachem, stěžovala si na bolest hlavy a celkovou nevolnost, vykonal na ní soulož bez vyvrcholení, posléze vzal její mobilní telefon zn. Huawei P8 Lite v hodnotě 5.600,- Kč a z bytu odešel, důsledkem napadení utrpěla poškozená otok pravé tváře přecházející do spánkové krajiny a obou víček, otok levého jarmového oblouku, otok a drobnou oděrku vlevo nad hlezmem, plošné zhmždění zadní části levé paže s hematomem, s průvodní bolestivostí, což si vyžádalo lékařské ošetření na chirurgickém oddělení Nemocnice Zatec, přičemž takto vedeným útokem byl obviněný schopen přivodit poškozené zranění, které by ji omezovalo v obvyklém způsobu života po dobu delší sedmi dnů.*

2. Státním zástupcem bylo jednání kvalifikováno jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
3. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný Daniel M. [REDAKCE] dopustil jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Jelikož soud jednání obžalovaného posoudil jako vícečinný souběh, oproti obžalobě došlo ke korekci skutkové věty (rozdělení do dvou částí) a upřesnění právní věty u zločinu znásilnění. Dále soud nekvalifikoval odebrání telefonu poškozené jako přečin krádeže, neboť se jednalo o krátkodobé odejmutí z její sféry mající toliko za cíl zamezit jí ohlášení jeho předchozího protiprávního jednání. S telefonem se obžalovaný později vrátil a poškozená ho získala zpět. Blíže soud své závěry precizuje v dalších částech odůvodnění.
4. Obžalovaný Daniel M. [REDAKCE] v přípravném řízení u policejního orgánu opakovaně využil svého práva a k věci nevyprávěl.
5. U vazebního zasedání se v podstatě doznal k jednání, kterého se dopustil vůči poškozené pod bodem I, s výjimkou rdoušení, kde namítal, že takovému útoku neodpovídají zajištěné stopy a za nereálný považuje popis úchopu, který poškozená prezentovala u hlavního líčení. Zcela pak popřel jednání pod bodem II. Sex byl ze strany poškozené podle jeho názoru dobrovolný, v té souvislosti odkázal na její prvotní výpověď, kde o žádném násilí či pohrůžce vůbec nemluvila. Dále argumentoval tím, že se mu poškozená mstí, protože se ho chce zbavit, neboť má nového přítele, obdobně se již dříve zachovala vůči předchozímu manželovi.
6. Blíže pak k samotnému incidentu uvedl, že asi třikrát týdně vypije 4 až 5 piv. Poškozenou má rád. Skutku předcházela odjezd poškozené, o níž neměl zprávy, kde se nachází. Po jejím příchodu domů to psychicky nevydržel a napadl ji fackami, pěstmi, kopanci. Neškrtil ji. Zbraň nepoužil, jen vzal tyč od vysavače, ale neuhodil ji s ní. Možná jí řekl, že jí zabije, ale nemyslel to vážně. Napadení trvalo asi 10 až 15 minut. Potom si dali na balkoně cigaretu. Viděl, že se klepe, tak ji objímal a omlouval se. Pak si dali pusy a došlo i na sex. K ničemu ji nenutil. Při napadení se poškozená bránila, měl modřinu. Viděl, že z něj poškozená má strach. Měl pocit, že sex byl dobrovolný, líbilo se jí to. Děti přišly po 14. hodině, pak odešel opět do hospody. Po návratu ho napadla Petra K. [REDAKCE]. Jednou napadl dceru poškozené, ona začala. Kdyby byl strážník, poškozenou by zřejmě nenapadl. Incidenty s poškozenou trvají poslední tři roky - lítaly facky, vždy přijela policie. Jednou byl vykázán kvůli hádce s dcerou. Podmínky vykázání nedodržel. Po požití alkoholu se občas pohádá, nepere se. V minulosti pod vlivem alkoholu zavraždil sousedku asi ze žárlivosti. Poškozenou uhodil do obličeje a hlavy, když na nohou měl botasky. Kopl ji asi dvakrát až třikrát. V bytě ji nezamkl, jen zevnitř otočil kolečkem. Výrazně jí vyhrožoval, již neví detaily. V šarvátce jí roztrhl triko. Před pohlavním stykem si dali cigaretu. Viděl, že poškozená není dobře, chvíli se mazlili, poté jí svlékl kalhotky, které se poškodily, když na ně stoupl, jak jí je ve stoje svlékal. Došlo i k oboustrannému dobrovolnému orálnímu styku. Neví, proč poškozená tvrdí opak, asi se ho chce zbavit. Když s alkoholem nepřestane sám, nikdo mu nepomůže. Sám by na tom byl lépe.
7. U hlavního líčení obžalovaný využil svého práva a k věci nevyprávěl.
8. Na CD záznamu je zachyceno oznámení obžalovaného na policii, kde sděloval, že se mu ztratila přítelkyně (poškozená), patrně je ovlivněn obžalovaného alkoholem a stupňování jeho slovního afektu vůči policistovi. Tento telefonát předcházela shora popsanému jednání.
9. Poškozená Denisa F. [REDAKCE] byla v přípravném řízení opakovaně vyslýchána. Nejdříve vypověděla, že se s obžalovaným seznámila před šesti lety, zpočátku měli kamarádský vztah. Po dvou měsících se přestěhoval do jejího bytu. Poté se dozvěděla, že má probační dohled po odsouzení za vraždu přítelkyně ze msty za otce a nesmí pít alkohol, přesto 3 až 4 krát týdně chodil opilý. Nikdy jejich vztah nepocit'ovala jako družský. Toho dne se vrátila domů v půl jedné. V půl druhé slyšela

klepání a ve dveřích stál obžalovaný, který ji hned napadl. Z jeho brunátného výrazu viděla, že je zle. Dal jí pěstí a spadla na zem. Následovalo bití oběma pěstmi a kopance směřující na celou hlavu, obličej. Na nohou měl botasky. Říkal, že ji zabije, že je to její konec. Intenzita útoku byla velká. Celou dobu, kdy ji mlátil, ležela na zemi, pak se opřela o postel, kdy k obžalovanému byla zády a ten ji začal oběma rukama velkou silou škrtit, čemuž se bránila. Upadala do mdlob. Pokoušela se vyškubnout, mlátila rukama. S obžalovaným jsou přibližně stejné postavy. Najednou jí pak řekl, že půjdou do koupelny, kde ji podřízne ve vaně, jelikož ho potupila. Pokoušela se situaci oddálit, proto požádala o poslední cigaretu. Odvlekl ji do obývacího pokoje, kde seděla zapřená v křesle. Nechtěla se dostat k nožům a do koupelny, přemýšlela, že skočí z balkonu. Když dokouřila, vyzval ji, ať se svlékne a jde na čtyři. Sukni i kalhotky si sundala, tričko měla na sobě. Chtěl anální styk, což razantně odmítla. Poté se ocitla na sedačce v obýváku, kde došlo ke styku na čtyřech. V tu chvíli se nebránila. Zpočátku to bylo nepříjemné, později nikoli. Obžalovaný nevyvrcholil. Po příchodu synů toho nechal. Najednou byl zklidněný. Dětem řekla, že má alergickou reakci po štípnutí vosou. Obžalovaný poté odešel do hospody a vzal jí mobilní telefon. I před skutkem byl určitě v hospodě, protože byl opilý a táhlo z něj. Své pohyby kontroloval. Styk měli naposledy v srpnu loňského roku. Devět let nikde nebyla, najednou odjela a obžalovaný nevěděl, kde je, tak se naštvál. Po incidentu přišla kamarádka Petra K., která zavolala policii. Obžalovaný měl již půl roku sbalené věci, že se odstěhuje, ale nikdy k tomu nedošlo. Vykázán byl kvůli pití a napadení její dcery. K dotazům uvedla, že za dobu, co kouřila, se zklidnil. Nijak jí v době styku nevyhrožoval. První část celé situace byl děs a hrůza, strach, že ji zabije, pak se najednou uklidnil.

10. Při doplnění výpovědi v přípravném řízení upřesnila, že za poslední dva roky měli s obžalovaným třikrát pohlavní styk. Vztah s ním ani mít nemohla, jelikož pil a pak docházelo ke konfrontacím. Poslední dva roky bydleli v oddělených místnostech. K okolnostem předcházejícím styku uvedla, že nejprve byl ten incident v ložnici, poté řekl, ať se svlékne. Kalhotky jí nějak strhnul. Vyzval jí, ať jde na čtyři, pak jí řekl, ať jde na sedačku a tam došlo k pohlavnímu styku, k němuž svolila, protože byla potlučená, klepaly se jí nohy, třeštila jí hlava a byla poddajná. K poškození oblečení uvedla, že měla roztržený rukáv u trika, když ji stáhl z křesla, a pak měla roztržené i spodní kalhotky. Upřesnila, že sukni si svlékla, ale kalhotky jí strhl. Utrpěla pohmožděnin v obličejí, ale neléčila se a nebyla v pracovní neschopnosti. Tři týdny však chodila v brýlích a nemohla mezi lidi. Pohlavní styk nebyl častější, jelikož obžalovaný nabízel jiným ženám styk za peníze, tak se uzavřela. Byl i opilý a nebyl schopen. Urážel ji. Násilí ustalo po styku, k němuž ji donutil tím, že jí říkal, že až se spolu vyspí, že ji podřízne. Poté z něj opadly emoce. Před stykem na ní viděl, že je zkoprnělá, říkala mu, že jí není dobře, aby s sebou nesešla. Nic neobvyklého si nikdy v sexu nevyučoval, jen anální styk.
11. U hlavního líčení pak potvrdila, že k jednání došlo tak, jak je popsáno ve výroku. Ohledně skutku II trvala na tom, že byla po první útoku zcela otřesena, obžalovaný to na ní jednoznačně viděl (byla zbitá, klepala se), ani při kouření cigarety ji nenechal bez dozoru, pak jí řekl „na čtyři a do prdele“, kalhotky jí strhl, styk nebyl dobrovolný, i když již situace nebyla vyhrocená jako předtím, přesto jí zopakoval, že ji podřízne. Ohledně škrcení (bod I) popsala, že obžalovaný stál (zřejmě) za ní a cítila na krku (ohryzku) tlak prstů, konkrétně palců. Tlak cítila pod bradou a pod čelistí. Byl to takový šum, že si to úplně přesně nevybavuje.
12. Svědkyně Petra K., kamarádka poškozené, vypověděla jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení v podstatě shodné údaje. K soužití obžalovaného a poškozené sdělila, že po třech letech soužití začalo slovní napadání. Poškozená několikrát kontaktovala kurátora s tím, že obžalovaný požívá alkohol. Ví, že více než rok spolu nežili jako partneři, spali odděleně. Před incidentem poškozená odjela na víkend pryč. Obžalovaný k ní chodil klepat, porýval na ni, tak si myslela, že se něco bude dít, až se poškozená vrátí. V neděli zjistila od syna poškozené, že poškozená leží, má nateklé oko, že ji měla píchnout včela. Poškozenou potom navštívila v bytě a viděla, že je nateklá a pomlácená. Poškozená jí na to řekla, že jí to udělal obžalovaný, a že jí vzal také klíče a telefon, policii ale volat nechtěla. Také jí říkala, že ji mlátil tyčí od vysavače, kopal do hlavy, chtěl jí odtáhnout do koupelny a urážet hlavu, více si nestihly říct. Poté jí ještě řekla, že jí

znásilnil, že se svlékl a chtěl po ní sex, což ona nechtěla. Musela s ním spát, protože ji chtěl odvést do koupelny, pak přišly děti. Obžalovaný byl opilý. Po příchodu obžalovaného s ním měla sama incident kvůli kouření, a teprve poté byla volána policie.

13. V lékařské zprávě dokumentující ošetření poškozené dne 10. 6. 2018 jsou vypsána její zranění tak, jak jsou uvedena ve výroku - byl zjištěn nález zhmožděnin a hematomů na různých částech hlavy, obličeje a končetinách. Zranění jsou zadokumentována rovněž ve fotodokumentaci pořízené policií dne 10. 6. 2018 a 11. 6. 2018 a 12. 6. 2018. Prohlídka těla byla provedena 14. 6. 2018, zde je mimo jiné popsána na pravé dolní čelisti modřina zeleno žluté barvy oválného tvaru o rozměrech 6x4cm s mírným otokem. Krk po celém obvodu je bez známek otoku a podlitin.
14. Gynekologickým vyšetřením byl shledán normální nález, avšak takovýto závěr rozhodně nelze vyložit tak, že k násilnému styku nedošlo, neboť poškozená logicky vysvětlila, že po jednání obžalovaného pod bodem I, byla vyčerpána, zmlácena a byla fyzicky poddajná.
15. Z předběžné zprávy ke zranění poškozené, kterou vypracovala MUDr. Alena V. [REDAKCE], vyplývá pravděpodobnost opakovaných úderů pěstí a kopy malou intenzitou či údery pevným předmětem. Povaha poranění pak svědčí spíše pro nižší intenzitu útoku, než který je popisován poškozenou, Tvrzené rdoušení pak rovněž nekorresponduje s negativním nálezem na krku poškozené a chybějícími známkami dušení. Pohlavní styk nelze vyloučit ani potvrdit. Výše uvedené závěry rozhodně nelze interpretovat jako nevěrohodnost poškozené, jelikož oběť nezřídka v důsledku silných stresových faktorů vnímá intenzitu útoku citelněji, než jak odpovídá posléze zjištěným zraněním. V dané věci navíc nelze pominout, že poškozená v době incidentu měla rámcové informace o tom, že obžalovaný již dříve zavraždil jinou ženu a navíc jí bylo obžalovaným při předchozím fyzickém i slovním útoku bráněno v opuštění bytu. Pokud jde o rdoušení, jak plyne i z bodu 13, nebyly na krku zjištěny odpovídající stopy, byť poškozená tvrdí něco jiného. Nelze však vyloučit, že hlavní tlak směřoval blíže ke spodní čelisti, kde byla i stopa nalezena (a tento tlak popisovala i poškozená u hlavního líčení). Stlačení ohryzku pak objektivně nemusí být natolik silné, a přesto může ve stresové situaci vyvolat pocit rdoušení.
16. Založen je záznam hlídky z místa incidentu. Při ohledání místa činu byla zajištěna věcná stopa – kovová teleskopická trubice od vysavače. Zadokumentovány byly také biologické stopy – zaschlá červená skvrna charakteru krve na přikrývce a na zdi u postele. Při ohledání prostoru pro odkládání odpadků u domu č.p. [REDAKCE] bylo nalezeno natržené tričko a roztržené kalhotky poškozené. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika, byla v biologické stopě na tričku zjištěna přítomnost krve. Porovnáním byla zjištěna shoda profilů DNA poškozené získaných stěrem z penisu obžalovaného, z krevní skvrny z trička a vnitřní strany rozkroku u zajištěných kalhotek.
17. Obžalovaný vydal sportovní pevnou obuv, kterou měl na noze v době spáchání skutku, a rovněž svůj mobilní telefon.
18. Míra ovlivnění obžalovaného alkoholem v době zadržení je doložena provedenou dechovou zkouškou a patrná je rovněž z předchozího telefonického oznámení pohřešování poškozené na policii.
19. K posouzení duševního stavu obžalovaného byl přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který konstatoval trvalou odchylku osobnosti, která je psychopaticky strukturovaná, emočně nestabilní, impulzivní, nezdrženlivá. Schopnost obžalovaného rozpoznat protiprávnost je hodnocena jako zachovalá, schopnost ovládací jako snížená vlivem středně těžké opilosti prosté měrou nepodstatnou. Nařízení ochranného léčení není navrhováno. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Alkohol začal konzumovat o vlastní vůli, ačkoli měl s jeho negativním účinkem na svou osobu zkušenosti a tyto tak mohl předvídat. Vliv alkoholu na své chování si mohl uvědomit.
20. K posouzení osobnosti poškozené Denisy F. [REDAKCE] byl k věci přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Tento vyhodnotil poškozenou jako osobnost

emocionálně vyrovnanou, extrovertní, bez neurotické symptomatologie, normálně fungující, integrovanou. Znalec nezjistil sklony ke lži či zkreslování. Fakt, že v závěru nedobrovolného pohlavního styku prožívala i příjemné pocity, lze vysvětlit pouhým fyzickým vzrušením, nikoli jako souhlas se stykem. Poškozená byla shledána schopnou správně vnímat a reprodukovat prožité události. Znalec zkonstatoval, že taková osobnost se může v obecných situacích ukázat v lepším světle a tím pro sebe získat prospěch. Při rozhovoru sdělila, že nebýt přítomnosti kamarádky, událost ani nechtěla nahlásit. Vzhledem k vyšší frustrační toleranci nezanechalo jednání obžalovaného následky na psychickém stavu poškozené. Jednalo-li by se však o slabou osobnost, mohl by se rozvinout posttraumatický syndrom. Ve vztahu k obžalovanému znalec nezjistil u poškozené psychickou závislost ani snahu mu přitížit.

21. Byla čtena lustrace k Vladimíru F. a podstatné části spisů zdejšího soudu spisová značka 7C 68/2012 (o rozvod manželství poškozené Denisy F. a Vladimíra F.) a 0P 179/2013 (týkající se nezletilých dětí bývalých manželů F.). Z těchto listin soud nezjistil negativní postoje poškozené vůči bývalému manželovi Vladimíru F. či naopak. Neplynou z nich ani žádné poznatky ohledně krivého nařčení bývalého manžela poškozené z fyzického napadení (jak uváděl obžalovaný k roku 2012) za účelem vystěhování Vladimíra F. ze společné domácnosti. Naopak jsou v nich založeny listiny dokladující, že se obžalovaný dopouštěl či měl dopouštět přestupkového jednání nejen vůči poškozené, ale i předchozí partnerce resp. jejímu novému příteli (část jich byla projednána a část byla odložena z důvodu § 66 odstavec 3 písmeno a) přestupkového zákona). Tyto důkazy svědčí pro závěr o závadovosti chování obžalovaného (nikoli poškozené). Rozhodně však nelze činit závěr, který interpretoval při závěrečné řeči obhájce obžalovaného, tedy, že pokud se již dříve obžalovaný dopouštěl takového jednání, aniž by vyústilo v usmrcení či jiný surový fyzický útok, nemusela se ho poškozená obávat ani v nyní projednávané věci. Tento závěr obhajoby totiž zcela pomíjí skutečnost, že obžalovaný se již dříve dopustil zvláště surové vraždy.
22. Součástí spisu je rovněž potvrzení o vykázání obžalovaného a na to navazující odsouzení pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku, za jednání z listopadu roku 2014, které značí problematické chování obžalovaného vůči poškozené a jejím dětem již v této době.
23. Z rozsudku Krajského soudu v Plzni spisová značka 2T 31/93 týkajícího se předchozí zvláště závažné trestné činnosti bylo zjištěno, že obžalovaný dne 12. 3. 1993 v lesním masivu ze žárlivosti ve zlobném afektu v úmyslu usmrtit napadl jinou ženu, kterou rdousil rukama, poté ji zatahl kolem krku provázek, střepy z lahve jí způsobil mnohočetné řezné rány v obličeji, v pravé čelní a spánkové krajině a v podbříšku, kam jí zarazil hrdlo z rozbité láhve, čtyři řezné rány na krku vedly k úplnému protěti nervově cévních svazků krku, k následné prudké a masivní krevní ztrátě a smrti, která nastala během několika minut. Jednání bylo kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 18 roků. Z tohoto výkonu trestu byl dne 18. 10. 2007 podmíněně propuštěn. Z provedeného dokazování přitom vyplynulo, že k této osobě původně pojal citový vztah, tento však byl ambivalentní a projevoval se v tom, že se dožadoval její pozornosti, přičemž pod vlivem alkoholu ji fyzicky a slovně napadal, žárlil na ni, dokonce ještě před vraždou ji fyzicky napadl a držel ji proti její vůli, vyhrožoval jí uškrcením (touto myšlenkou se již v té době zabýval). V den vraždy byl pod vlivem alkoholu, poté, co opakovaně udeřil poškozenou do obličeje, ji držel za nohy (aby mu neutekla), následně s ní souložil a poté ji shora uvedeným způsobem zavraždil. Přitom nelze pominout, že obžalovaný tuto ženu (o níž věděl, že je matkou čtyřletého dítěte) v podstatě po delší dobu pronásledoval, ačkoli její rodina o něho pečovala a v běžném životě mu pomáhala.
24. Obžalovaný do spisu založil korespondenci od poškozené a v návaznosti na to poškozená předložila dopisy, které jí (naopak) zasílal obžalovaný. Z obsahu korespondence poškozené nelze dovodit její nevěrohodnost, jak se snažil obžalovaný interpretovat. Poškozená se v dopisech pouze snaží na věc nahlížet z pohledu toho dobrého, co prožili a v té souvislosti vyjadřuje obavu

o budoucnost obžalovaného. Naopak z dopisů obžalovaného jsou patrné snahy o ovlivnění její výpovědi v jeho prospěch, a to i zcela nevybíravým opakovaným konstatováním (v kontextu dříve spáchané vraždy), že by ji nikdy nevrátil nůž do zad.

25. Soud neprovedl důkaz výsledkem svědka Vladimíra F. , neboť ve spisech uvedených v bodě 21 je zadokumentován podstatný průběh manželství poškozené s Vladimírem F. . Vyjádření Vladimíra F. korespondují se zprávami dohledových orgánů, které k datu zmíněnému obžalovaným neuvádí žádné vyhrocení vztahů. Navíc po část doby byl Vladimír F. ve stavu, kdy nebyl schopen reálně vnímat své okolí pro duševní poruchu (nebyl schopen rozlišit psychotické prožitky od reality). V roce 2017 byl zkoumán znalcem a byla u něho potvrzena chronická psychotická choroba v pravém slova smyslu s těžkým psychotickým defektem osobnosti, kdy u něho dominuje postpsychotický defekt osobnosti. Jeho vyjádření z uvedené doby jen tuto diagnosu potvrzuje (čl. 371 spisu Okresního soudu v Lounech spisová značka OP 179/2013). Nadto další podrobnosti z bývalého vztahu, který skončil 9. 4. 2013, jsou podružné. Soud rovněž neprovedl výslech svědkyně Markéty I. (zaměstnankyně firmy Slavomír v Blšanech), která se měla vyjádřit ke vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. Tato svědkyně nebyla projednávaného incidentu přítomna, nemohla by se tedy vyjádřit k jeho průběhu a pokud jde o vzájemné soužití, není pochyb, že bylo problémové (tvrdí to jak obžalovaný, tak poškozená). Z civilních spisů bylo zjištěno, že poškozená nemá na rozdíl od obžalovaného záznamy o přestupcích, soud měl možnost ji sledovat v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti a hodnotit její věrohodnost, stejně tak byla zkoumána příslušným znalcem. Z výše uvedených důvodů tedy nebylo potřebné k věrohodnosti poškozené resp. k jejímu soužití s obžalovaným slyšet další svědkyni.
26. Na základě provedených důkazů v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že žalované skutky se staly, a že se jich dopustil obžalovaný tak, jak je popsáno ve výroku. Soud vycházel zčásti z výpovědi obžalovaného učiněné u vazebního zasedání, zcela pak z výpovědi poškozené při doplněném výslechu v přípravném řízení a u hlavního líčení, dále ze znaleckého posudku vypracovaného k osobě poškozené a obžalovaného, CD disku (na kterém obžalovaný oznamuje, že pohřešuje poškozenou), protokolů o ohledání místa činu a věci vč. fotodokumentací, lékařských zpráv doplněných fotodokumentací a ohledáním těla poškozené, záznamu o dechové zkoušce u obžalovaného zachycující jeho ovlivnění alkoholem, odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a výpovědi svědkyně Petry K. . Ve věci byly zajištěny i další listiny (spisové materiály k manželům F. , dopisy obžalovaného a poškozené, rozsudky k obžalovanému, potvrzení o vykázání obžalovaného atd.), s kterými soud rovněž prováděl dokazování tak, aby byla věc řádně objasněna.
27. Obžalovaný se v podstatě doznal k jednání pod bodem I. Na jeho doznání navazuje věrohodné vyličení útoku poškozenou, které není osamoceno, ale je podpořeno celou řadou důkazů. Její výpověď koresponduje s provedenou prohlídkou těla dokládající rozsah a charakter zranění, jež důsledkem jednání obžalovaného utrpěla. Tato jsou popsána rovněž v lékařské zprávě a zachycena ve fotodokumentaci a předběžném vyjádření MUDr. V. . Pokud jde o intenzitu útoku a rdoušení, soud plně odkazuje na bod 13 a 15 odůvodnění, kde se podrobně k této problematice již vyjádřil. Věrohodnost Denisy F. je podpořena také závěrem příslušného znalce a dále ke stejným závěrům dospěl i soud v rámci možnosti sledovat svědkyni u hlavního líčení. Z provedených důkazů je tedy patrné, že obžalovaný poškozenou fyzicky napadl tím způsobem, že ji několikrát udeřil zejména pěstí do obličeje a dalších částí těla, kopal jí nohou nazutou v pevnou obuv, rdousil ji, pročež musela být následně ošetřena v nemocnici. Na místě byla také nalezena při ohledání místa činu tyč od vysavače, kterou zmiňoval jak obžalovaný, tak svědkyně K. Tato svědkyně byla první osobou, které se poškozená svěřila (byť stručně), a uvedla jednoznačné prvky násilí, a to pro oba skutky (bod I a bod II výroku). Z výše uvedeného není tedy pochyb, že jednáním popsaným ve výroku I mohl obžalovaný způsobit poškozené i zranění vážnější, které by ve smyslu ustanovení § 122 trestního zákoníku bylo ublížením na zdraví, neboť by se jednalo o poruchu zdraví, která by znesnadňovala, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozené. Zcela na místě je tak kvalifikace tohoto jednání jako

pokusu přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 146 odstavec 1 trestního zákoníku. Tím, že obžalovaný byt zavřel zevnitř, bránil poškozené v jeho opuštění, a měl ji stále pod bezprostřední kontrolou, omezil její volný pohyb. Takto činil bez oprávnění, kdy poškozená mu k tomu nedala souhlas a navíc ji takto omezoval v jejím bytě. Takto naplnil obžalovaný všechny zákonné znaky přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odstavec 1 trestního zákoníku. Výhrůžky fyzickou likvidací jsou hodnoceny na pozadí dlouhodobě vypjatých vztahů doprovázených požíváním alkoholu obžalovaným, který zesiluje jeho sklony k agresivnímu jednání. Poškozená rovněž měla povědomí o tom, že již jedenkrát jinou ženu zavraždil, tudíž toto zcela jistě vnímání útoku a obavy o život zintenzivňovalo. Výhrůžky zabitím proto u poškozené vzbudily důvodnou obavu o její život a zdraví. Pouze na okraj soud poznamenává, že násilnosti vůči poškozené vykazují velmi podobný průběh, který byl popsán v rozsudku Krajského soudu v Plzni spisová značka 2T 31/93 (bod 23). Rozpoložení obžalovaného před útokem vč. ovlivnění alkoholem, je pak zaznamenáno také na CD záznamu, kde zcela účelově (patrně ze žárlivosti) oznamoval pohřešování poškozené na policii a uváděl nepravdu o její „labilitě“. Požití alkoholu obžalovaným je potvrzeno také dechovou zkouškou. Takto obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku.

28. Pokud jde o jednání pod bodem II, obžalovaný pohlavní styk souloží nepopírá a to, že k němu došlo, potvrdila rovněž poškozená Denisa F. [redacted] a plyne to i z dalších důkazů, kdy byla zjištěna DNA poškozené získaná stěrem z penisu obžalovaného. Obžalovaný svou obhajobu staví na tvrzení, že byla soulož dobrovolná. To však zcela vylučuje vyjádření poškozené, která naprosto věrohodně popsala její průběh při doplněném výslechu v přípravném řízení a před soudem. Byť v prvotním výslechu v přípravném řízení tuto část jednání popsala odlišně, na tento dílčí nesoulad je nutno pohlížet tak, že poškozená nechtěla incident původně vůbec hlásit, a proto prvotní výpověď byla v této části nepřesná. Teprve později popsala v podstatných bodech vše tak, jak se skutečně událo. Pro rychlý sled událostí i velký stres (kdy se bála o svůj život) jí nelze vytýkat drobné nesrovnalosti v detailech. Její věrohodnost měl možnost posoudit soud v rámci zásady bezprostřednosti a ústnosti, ale i na základě závěrů příslušného znalce a odpovídají tomu i další důkazy, které soud zmíní níže. Než k nim soud přistoupí, je nutno podtrhnout, že obžalovaný pojal úmysl vykonat soulož s poškozenou evidentně až později, neboť jinak by ji uskutečnil již během fyzického útoku. Časová blízkost útoku pod bodem I a jeho intenzita měla zásadní vliv na další chování poškozené ve vztahu k požadavku obžalovaného na sex (soulož). Nelze také pominout, že poškozená byla pod stálým bezprostředním dohledem obžalovaného v uzamčeném bytě, a že jí obžalovaný znovu zopakoval výhrůžku zabitím, byť jí v této fázi (po vykouření „poslední“ cigarety) již nebil. Vzhledem k tomu v jakém byla poškozená stavu - byla viditelně zmlácená, oteklá, klepala se - nelze usuzovat na dobrovolnost soulože, když navíc požadavek obžalovaného na sex byl učiněn z jeho strany velmi hrubým způsobem (konkrétně slovy: „na čtyři a do prdele“). Obžalovaný připustil, že si tohoto stavu byl vědom. Nadto sex neměli po delší dobu a ani poškozená vztah nepopisovala jako družský (dva roky bydleli v oddělených místnostech). Roztržené kalhotky zajištěné jako věcná stopa a natržené triko (potvrzující verzi poškozené k bodu II) a dále krevní stopy na zdi a lůžkovinách, zachycené při ohledání místa činu (z útoku pod bodem I) pak jednoznačně podtrhují nedobrovolnost styku stejně jako následné odnesení telefonu, aby si poškozená nemohla zavolat pomoc. V souhrnu tedy lze uzavřít, že je těžko představitelné, aby osoba, která byla bezprostředně před stykem vystavena intenzivnímu fyzickému napadení, vč. hrozeb zabitím, s vědomím, že útočník již v jiném případě ženu zavraždil, navíc byla viditelně fyzicky zraněna a psychicky vyčerpána, následně poté prováděla dobrovolný pohlavní styk souloží s osobou útočníka, s nímž běžně takový styk nevykonávala. Pokud jde o stav poškozené, její rozrušení i některá zranění byla patrná i po útoku, o tom svědčí svědectví Petry K. [redacted] a dále fotodokumentace a lékařské zprávy. Z výše uvedených důvodů tedy neobstojí tvrzení obžalovaného o motivu a účelovosti výpovědi poškozené. Jednání obžalovaného je tak zcela správně kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.

29. Obžalovaný byl v minulosti odsouzen pro surovou vraždu, která se v určitých rysech podobá situaci, která se odehrála mezi ním a poškozenou Denisou F. [REDACTED]. Dále byl odsouzen pro další trestnou činnost související s osobou poškozené a jejími dětmi, tedy věděl o nebezpečnosti svého jednání a možných trestních následcích. Není tedy pochyb, že se popsaného jednání pod bodem I dopustil v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť věděl, že následek předvídaný trestním zákoníkem bezesporu nastane a toto i zamýšlel. Pokud jde o bod II, pak za dané situace byl minimálně srozuměn s možným následkem a tohoto skutku se dopustil minimálně v nepřímém úmyslu podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného tak, jak je popsáno ve výroku je bezesporu vysoce společensky škodlivé, dle znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie obžalovaný vliv alkoholu na svou osobu znal a mohl ho předvídat. Alkohol začal konzumovat o vlastní vůli.
30. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obžalovaného vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaného zločinu i přečinů, kdy se obžalovaný dopustil jednání, jímž porušil zájem společnosti na ochraně osobní svobody, zdraví a důstojnosti. V opise z evidence rejstříku trestů má obžalovaný celkem 5 záznamů, trestné činnosti se dopouštěl již jako mladistvý. Další trestné činnosti se dopustil v roce 1993, Krajským soudem v Plzni byl ve věci spisové značky 2T 31/93 uznán vinným ze spáchání trestného činu vraždy podle § 219 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákona a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 18 roků. Z tohoto výkonu trestu byl dne 18. 10. 2007 podmíněně propuštěn. Relativně krátce po uplynutí zkušební doby se dopustil další trestné činnosti. Okresním soudem v Lounech byl 15. 4. 2015 rozsudkem spisová značka 3T 209/2014 uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 2 trestního zákoníku. Tomuto odsouzení předcházela četná oznámení o přestupcích obžalovaného (některá byla pravomocně skončena, jiná byla odložena) a dále vykázání obžalovaného ze společné domácnosti. Z místa bydliště jsou zřejmé poznatky stran požívání alkoholu obžalovaným. Zaměstnavatelem je hodnocen kladně. Přitěžuje mu, že se dopustil více trestných činů, z toho jednoho zvláště závažného zločinu násilné povahy, a tyto směřovaly vůči ženě, tedy jedinci, který má obecně nižší fyzické schopnosti. Co se týče partikulárního doznání obžalovaného, s ohledem na ostatní usvědčující důkazy a skutečnost, že obžalovaný nemá na věc patřičný náhled, ho nelze přeceňovat. Při zohlednění výše uvedeného, pak dospěl soud k závěru, že nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného trestu, než který je spojen s přímým omezením jeho osobní svobody, když ani dříve uložený razantní nepodmíněný trest odnětí svobody a následný alternativní trest ho neodradily od páčání nyní projednávané (opět násilné) trestné činnosti. Jako přiměřený považuje soud úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 8 roků, tedy okolo 2/3 zákonné výměry, která činí dle vůdčí trestní sazby dle § 185 odstavec 2 trestního zákoníku 2 roky až 10 let. Pro výkon trestu ho soud zařadil podle § 56 odstavec 3 trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť sice již splňuje podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, avšak lze mít za to, že jeho náprava bude dostatečně zajištěna i ve věznici s režimem ostrahy. Soud má za to, že jedině takto uložený trest splní svůj účel a povede k nápravě obžalovaného, zejména k jeho abstinenci a přehodnocení životních priorit.
31. Pokud jde o náhradu škody, poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky se připojila včas a řádně k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody z titulu uhrazených zdravotních služeb, jejichž poskytnutí doložila přiloženými listinami. Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že vymezená zranění úmyslně způsobil poškozené obžalovaný, soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu rozhodl, že je povinen nahradit Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky IČ: 47114304, majetkovou škodu v částce 6 423 Kč na bankovní účet vedený u České národní banky, číslo účtu [REDACTED], kód banky [REDACTED] s variabilním symbolem platby [REDACTED].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obviněného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obviněného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obviněného a státního zástupce i příbuzní obviněného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obviněného. Je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 5. prosince 2018

Mgr. Blanka Šišová v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.02.2019, ve výroku právní moci dne 20.02.2019 (M████████ Daniel) ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 2. 2019, č. j. 4 To 14/2019.. Přípojení doložky provedla Andrea Hotová dne 01.03.2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Petra Kryndlerová.